

Regeringsrätten
Box 2293
103 17 STOCKHOLM

**KOMPLETTERING AV ÖVERKLAGANDET I REGERINGSRÄTTENS MÅL
NR 5551-10**

För egen del och såsom ombud för Elsa Bexelius, Agneta Jitell, Leif Johansson, Annica Stjernhammar och Gunilla Wolde vill jag till komplettering av rubricerade överklagande anföra följande

Detta ärende är nu inne på sjunde året och det är för tredje gången i Regeringsrätten.

En enda, tillika uppenbart jävig, tjänsteman i landet har tagit samtliga beslut i ärendet.

Besluten berör 4000 arabhästägare, anställda, styrelseledamöter och en ekonomisk donation.

Samtliga beslut har överklagats i alla instanser av representanter för samtliga berörda kategorier utan att tjänstemannens beslut någonsin har prövats.

Hästägare som driver arabhästavel som hobby eller rörelse har nu så stora svårigheter att fortsätta med sin verksamhet att en tidigare, mångårig och inte minst internationellt sett mycket framgångsrik arabhästavel med gott rykte är i fara.

Kort resumé om upprinnelsen till detta ärende

2004 tillträdde en ny styrelse i stiftelsen SAHR, som snabbt utmärkte sig genom att i strid med diverse lagar och förordningar rensa bort tidigare i stiftelsen och dess dotterbolag ARAB AB verksamma personer.

Stiftelsen och dotterbolagets revisor anmälde förfarandet till tillsynsmyndigheten, Länsstyrelsen i Skåne Län (Lst), som öppnade ett tillsynsärende.

Den av Lst för tillsynsärendet utsedde handläggaren EF lät styrelsens aktioner passera utan åtgärd med ursäkten att lagbrotten skedde i ARAB AB och ”Lst ju hade tillsyn över stiftelser och inte över aktiebolag”.

Lst erkände sedermera för JO att handläggaren gjort misstag i tillsynen när denne bl a accepterade diverse lagbrott i dotterbolaget trots att tillsynen givetvis också innefattade dotterbolaget.

Vad gjorde då Lst åt den uteblivna tillsynen och åt den ”felande” handläggaren EF? Jo, Lst lät allt passera utan åtgärd och utsåg dessutom handläggare EF till förvaltningschef!

Detta märkliga förfarande fick senare sin förklaring, se nedan under ”Finansdepartementet griper in”.

Handläggare MG efterträdde handläggare EF i nästa skede i tillsynsärendet då ytterligare klagomål från berörda personer inkommit till Lst.

MG lade efter en noggrann utredning fram ett dokument där han föreslog entledigande av stiftelsens styrelse för vanvård och diverse lagstridiga handlingar, se bilaga i överklagandet till LR.

MG var så säker på sin sak att dokumentet som synes kom till allmän kännedom.

Dock skulle utöver handläggaren en beslutsfattare skriva på dokumentet.

Som nybliven chef tog EF ärendet, redigerade bort de värsta överträdelseerna och ändrade entledigandet till föreläggande om att styrelsen i fortsättningen skulle följa lagar och förordningar.

Efter denna erfarenhet blev handläggare MG klar över hur EF ville att tillsynen över vår stiftelse skulle skötas och agerade i fortsättningen som en syssloman för stiftelsens styrelse tills han sade upp sig och lämnade Lst.

Finansdepartementet griper in

Först 2007 när finansdepartementet avskedade länsöverdirektören och det i media framkom att vi hade med en korrupt länsstyrelse att göra insåg vi varför tillsynsmyndigheten låtit vanvården av vår stiftelse passera så länge utan åtgärd.

Det blev då tydligt att handläggare EFs uteblivna tillsyn inte alls var ett misstag från handläggarens sida.

Givetvis var den uteblivna tillsynen ett önskemål från stiftelsens styrelse, men den var utan tvivel också ett önskemål och troligen en direkt order från EFs chefer, liksom även EFs ändring av handläggare MGs entledigandeförslag till föreläggande.

De uteblivna åtgärderna från Lsts sida berodde på att den nya styrelsen i stiftelsen SAHR innehöll en f d landshövding i länet och en ”borgmästare” (kommunstyrelseordförande) i en kommun i länet, båda välkända på Länsstyrelsen och välbekanta med både EF och hennes chefer.

Det visade sig också att EF tidigare hade räddat "borgmästaren" från skadestånd för dennes agerande i en annan stiftelse.

Att EF trots sina "misstag" blev utsedd till chef fick därmed också sin förklaring (för visst skall en nöjaktigt utförd beställning och visad lojalitet mot chefer och deras bekanta premieras!)

Det går inte att komma ifrån att jäv föreligger i detta ärende. Högst sannolikt hade övriga länsstyrelser insett att ett ärende som rör en "borgmästare" i en kommun i länet samt en f d landshövding i samma län och tidigare chef för länsstyrelsens kontor självklart skulle ha handlagts på någon annan länsstyrelse.

Vårt ärende fanns med bland dåvarande internrevisorns insamlade exempel på korrupt förvaltning på Länsstyrelsen i Skåne Län, men tyvärr hann det inte hamna i media innan den för ledningen på Lst så besvärlige internrevisorn avskedades. Det hann däremot ett annat ärende som pga att motsvarande jävsituation (med en annan borgmästare) offentliggjordes i media flyttades till Göteborg där man ändrade det av länsöverdirektören påverkade beslutet. När finansdepartementet såg till att länsöverdirektören entledigades missade man dock att omplacera de av denne utsedda och i samma anda arbetande cheferna varav EF var en.

Varje gång EF avvisat krav på entledigande av styrelsen i stiftelsen SAHR med sina beslut eller förelägganden har Lst nekat omprövning av beslutet eftersom det enligt Lst skulle gå att överklaga i Länsrätten. Därför har ärendet blivit en följetong i förvaltningsdomstolarna.

En kort resumé över turerna i förvaltningsdomstolarna

(I texten nedan förkortas Regeringsrätten med RR, Kammarrätten med KR och Länsrätten med LR).

Första varvet i förvaltningsdomstolarna avvisade LR ärendet och menade i motsats till Lst att Lsts beslut att inte entlediga styrelsen inte gick att överklaga. Denna logiska kullerbytta hade KR inget att erinra mot och RR gav inte prövningstillstånd på detta första varv.

Andra varvet startade liksom varv 1 med att Lst nekade omprövning av beslut rörande nya klagomål eftersom att det gick att överklaga besluten i LR. Samarbetet mellan Lst och LR i Malmö var denna gång så snabbt att t o m andra domare på LR reagerade när ärendet avvisades nästan innan det hunnit landa i inkorgen på LR. Samma domare i LR som på varv 1 hade varit på alerten.

På detta varv hade en av de klagande, ett stort stuteri drivet som aktiebolag, anlitat stiftelselagens upphovsman Henning Isoz för att äntligen få ärendet prövat. I KR tog Henning Isoz hjälp av en professor i processrätt och ombad KR att ta del av stiftelselagen och använda lite sunt förnuft. Det resulterade i att KR insåg att LR och KR på varv 1 och LR på varv 2 hade gjort fel. Det gick nu visst att överklaga Lsts beslut att inte entlediga styrelsen.

Dock ville inte KR ge sig helt utan lyckades ”googla” fram ett mål från 1978 som byggde på en dom från 1962 där ett aktiebolag hade klagat och inte ansetts ha rätt att klaga.

Med stöd av detta mål, ett fullständigt irrelevant mål mellan två konkurrerande taxifirmor, avvisades ärendet med hänvisning till att stuteriet inte hade talerätt eftersom det drevs som aktiebolag.

RR lämnade inget prövningstillstånd på varv 2.

På fråga till domarna i RR varför de inte tog upp ärendet på varv 2 blev svaret att Lst ju hade förelagt styrelsen att skärpa sig så varför inte köra ärendet ett varv till - då gick det kanske bättre - dessutom upplystes vi om att RR bara gav prövningstillstånd i 3% av ärendena.

Tredje varvet är nu framme hos RR.

Som vanligt har Lst nekat omprövning och även angivit vem som har rätt att överklaga. LR, som först vid tredje passagen insett att beslutet går att överklaga, och KR, som insåg det på varv 2, fortsätter dock att hävda att de klagande inte har talerätt, trots att denna gång inget aktiebolag finns bland de klagande.

Nu gäller det om domarna i RR tänker generera ytterligare ett varv för att de tycker att ett ca 40 år gammalt ärende rörande en konkurrenssituation mellan två taxibolag är tillräckligt vägledande för den betydelse som stiftelselagen har för ställningstagandet till frågan om rätten till överklagande enligt 22 § förvaltningslagen och att det är ok att ingen tillåts överklaga beslut som går att överklaga.

I vårt lilla överklagande på varv 3 förekommer 6 klagande.

Min hustru och jag i egenskap av anställda i verksamheten. GW med sin donation av en under många år insamlad större summa pengar som skulle delas ut för att uppmuntra unga ryttare, men som nuvarande stiftelsestyrelsen använt som kassa samt tre hästägare som, liksom övriga 4000 arabhästägare, är tvungna att anlita stiftelsens dotterbolag för registrering, hästpass m m och vars hobby respektive rörelser är hotade.

I ett separat överklagande i detta ärende försöker dessutom en styrelseledamot att hävda sin talerätt med utgångspunkt i stiftelselagens bestämmelse om att han som ledamot själv har rätt att hos domstol ansöka om entledigande.

I ett separat överklagande i detta ärende försöker styrelseledamoten Tom Stenholm hävda sin och ca 60 000 andra personers uppenbara talerätt enligt stiftelselagen.

Under årens lopp har, som vi ser det, alla som är berörda av ärendet överklagat. Det finns inga fler berörda kategorier som enligt förvaltningslagen har rätt att klaga på beslut som dem berör. Trots att alla kategorier av dem som kan anses berörda har överklagat, men nekats talerätt, hävdar förvaltningsdomstolarna att besluten går att överklaga.

Misstanken om att domarna i LR och KR på varv 3 inte ens tagit del av inlagorna bekräftas av att man helt missat det senaste i raden av stadgebrott vid val av styrelseledamot som ärendet utöver entledigandefrågan innehåller på detta varv.

Styrelsens och Lsts samarbete vid dessa återkommande stadgebrott redovisas i överklagan från styrelseledamoten Tom Stenholm som behandlas samtidigt som denna.

LR och KR väntar uppenbarligen på att RR skall vägleda dem. Men eftersom endast 3% av alla ärenden i RR tillåts sippra in genom dörren till den verkstad där domarna tillverkar prejudikat så kan det dröja länge än.

Det synes oss som om dessa domare, som låter ärendet rulla på varv efter varv i vad som tycks bli en evig loop och som uppenbarligen själv anser sig förstå mer om stiftelselagen än lagens upphovsman och professorer i processrätt, döljer sin inkompetens i stiftelsefrågor bakom möjligheten att neka prövningstillstånd utan att behöva motivera sig. Att domarna när de tvingas yttra sig dessutom ändrar åsikt från varv till varv tyder på att det som vi trodde var rättssäkerhet har ersatts av något som mest liknar en rättstombola.

Fjärde varvet

Medan vi väntar på vår tur så har varv 4 redan påbörjats. Som framgår av artikel i tidningen Ystads Allehanda, <http://www.ystadsallehanda.se/ystad/article1205019/Haumlstbraringk-den-senaste-konflikten.html> se även bilaga, är det denna gång Jordbruksverket som genererat start av varv 4 genom att konstatera att styrelsen diskriminerar de 4000 arabhästägarna.

Anledningen till att detta varv startades av Jordbruksverket är att de klagande hästägarna efter 5 års erfarenhet av Lsts korrupta förvaltningsavdelning har givit upp hoppet om en objektiv tillsyn från tillsynsmyndigheten och i stället vänder sig till Jordbruksverket.

Som även framgår av artikeln har min hustru och jag, efter 6 års väntan på att sakfrågan skulle prövas, nu mist våra arbeten. Men det är kanske inte tillräckligt för att vi skall anses vara berörda?

Fjärde varvet i vårt ärende beräknas med tidigare varvs hastighet anlända till RR hösten 2012.

Frågan är om sakfrågan då, efter 8 år, fortfarande kommer att vara oprövad av någon annan än Lsts tjänsteman EF eller om någon ansvarsställande person eller myndighet eller domstol har vaknat till liv. Så länge som den i vårt ärende korrupta Länsstyrelsen i Skåne Län låter samma jäviga tjänsteman ta alla beslut i ärendet och varken riksrevisionen eller finansdepartementet ingriper mot detta så hamnar ärendet regelbundet i rättsväsendet.

Detta är för bedrövtligt eftersom vi, när vi bildade stiftelsen och satte den under Länsstyrelsens tillsyn, trodde att vi på bästa sätt hade skyddat den från misskötsel i framtiden. Tillsynsmyndigheten har tyvärr inte ens brytt sig om varför stiftelsen bildades.

Av erfarenhet vet vi numera att den som önskar tänja på eller överträda lagar och förordningar bör bilda en stiftelse och förlägga verksamheten i denna. En länsstyrelse vet nämligen föga om verksamheter och ekonomisk redovisning med mera. Väljer man dessutom in en på Länsstyrelsen välbekant person i styrelsen så har man en försäkring mot insyn och objektiv tillsyn. För optimalt resultat förläggs verksamheten till Skåne Län.

Värt att notera är vad förvaltningshandboken, som borde finnas på Lst, säger om objektivitetsprincipen, nämligen att:

"Förvaltningsmyndigheternas handlande skall präglas av objektivitet och opartiskhet."

Hans Ragnemalm, tidigare ordförande i Regeringsrätten, har arbetat med en ny förvaltningslag som skall vara klar 2012.

Nedan några för vårt ärende relevanta citat ur hans texter i sammanhanget som tyder på att vårt misshandlade ärende inte är unikt.

"Utredningen föreslår ett utvidgat, mera pedagogiskt uppbyggt regelverk med förstärkta rättssäkerhetsgarantier och bland annat en möjlighet att få oskäliga dröjsmål prövade i högre instans."

"Myndigheternas skyldighet att motivera sina beslut har skärpts med betonande av att skälen ska anges på ett för den enskilde begripligt sätt."

"Möjligheterna att överklaga beslut hos förvaltningsdomstol preciseras bl.a. genom nya bestämmelser om vilka beslut som är överklagbara och vem som har klagorätt."

"De grundläggande rättssäkerhetsgarantier som riksdagen i förvaltningslagen tillförsäkrat medborgarna ska inte längre kunna rubbas."

Tyvär gällar förvaltningslagen inte domstolarna. Visst vore det lämpligt om domarna tvingas förklara för en klagande vad det är för fel på hans överklagan och inte tillåts avvisa den utan motivering. Generellt sett måste ju rimligen domstolarna, som sakkunniga, bidra till att hjälpa allmänheten tillrätta precis som alla andra statliga samhällsfunktioner som ansvarar för en myndighetsutövning.

Såvida inte finansdepartementet eller riksrevisionen ingriper lär inte heller den nya förvaltningslagen någonsin appliceras på vårt eller liknande ärenden hos Länsstyrelsen i Skåne Län eller på andra myndigheter där jäviga tjänstemän tillåts husera.

Som nämnts ovan drabbar hanteringen av detta ärende hästägare som driver arabhästavel som hobby eller rörelse. Det har fört med sig svårigheter att fortsätta och konsekvensen är att en tidigare, mångårig och inte minst internationellt sett mycket framgångsrik arabhästavel med gott rykte, numera är i fara.

Detta ärende var redan för flera år sedan det till volymen mest omfattande ärendet på länsstyrelsen. Det har kostat staten och många personer mycket tid och mycket pengar helt i onödan eftersom det genererats av en myndighets misskötta tillsyn, som

nonchalerats av ett rättsväsendes domare, vilka verkar vara så totalt fokuserade på formella juridiska processfrågor att de helt tycks ha tappat kontakten med verkligheten.

De personer som i flera år befunnit sig bland de klagande i detta ärende betraktas förmodligen av dessa domare som rättshaverister.

Att döma av den märkliga och inkonsekventa hanteringen av detta ärende är det snarare bland våra domare i förvaltningsdomstolarna man finner de verkliga rättshaveristerna.

De är ansvariga för att rättsväsendet har havererat i vårt ärende.

System som bygger på enskilda tjänstemäns goda vilja och där beslut med långtgående ekonomiska konsekvenser inte i praktiken är överklagbara kan inte kallas för tryggt i en modern demokrati.

Vi ser nu fram emot vad en ny handläggare och nya domare kan åstadkomma och förutsätter att dessa även tar del av våra inlägg i länsrätt och kammarrätt.

Skulle RR välja att låta ärendet fortsätta ytterligare ett varv genom att neka prövningstillstånd så kanske vi orkar med att koppla in Europadomstolen i rättscirkusen i väntan på att varv 4 fullbordas.

Att svenska myndigheters beslut går att överklaga tycker säkert Europadomstolen är bra, men att de svenska förvaltningsdomstolarna inte tillåter någon att överklaga förvånar nog.

Staffanstorps 2010-10-10

Tommy Jitell
Tfn. 0760 38 23 35

Kopia till:
Finansdepartementet
Riksrevisionen
Uppdrag Granskning
Centrum för Rättvisa

Bilaga - artikel ur Ystads Allehanda om starten av fjärde varvet

Ystad

Håkan Mattsson har i decennier varit en politisk maktfaktor i Ystad.
Arkivbild: Albin Brönmark

Hästbråk den senaste konflikten

Text: Lena Stadler/Urban Nilmander

Uppdaterad 19 augusti 2010 11.17 Publicerad 17 augusti 2010 23.55

[+] [-] Textstorlek | Skriv en kommentar |

Ystad.

I decennier har han varit en lokalpolitisk maktfaktor. Men det är utanför politiken, i bolag, stiftelser och föreningar, som han gjort störst avtryck. YA har kartlagt Håkan Mattsson – älskad, hatad och ständigt omdebatterad.

Oskäligen avgiftshöjningar, regelvidriga rabatter och diskriminering. Anklagelserna mot den svenska arabhästregistraturen är många och hätska. I centrum för kritiken står Centerpolitikern Håkan Mattsson, anklagad för maktmissbruk och jäv.

Ett styrelsebyte skulle borga för att få stopp på turbulensen kring Arabhästregistratur AB, Arab. Men efter maktskiftet 2004 har stridigheterna bara eskalerat.

Rasande hästägare kräver tredubbel ordföranden Mattssons avgång i en namninsamling på nätet, och missnöjet har nu nått berörda myndigheter.

Det nu uppblossade bråket har sin upprinnelse i vårens höjning av registreringsavgifter för arabhästar, en höjning som enligt uppgifter på stiftelsens hemsida tillkommit för att finansiera utköpet av två medarbetare som i början av året återvände till arbetet efter flera års sjukskrivning.

Utköpet finansierades med hjälp av privata långivare, varav några sitter i styrelserna för bolaget och dess ägarstiftelse. Huruvida Håkan Mattsson är en av dem vill han inte kommentera.

– Det är uppgifter vi inte vill gå ut med.

Kritikerna menar nu att styrelseledamöterna, som har personligt betalningsansvar sedan bolagets aktie-kapital förbrukats, är ute efter att säkra återbetalningen genom de höjda avgifterna.

Men det som främst upprör är den lägre registreringsavgift som ges till medlemmar i Svenska arabhästföreningen.

Jävssituationen består enligt Mattssons motståndare bland annat i att han i egenskap av ordförande i arabhästföreningen mot reglerna gynnar medlemmarna genom rabatterade avgifter.

På den punkten har kritikerna rätt, säger David Slottner, handläggare på Jordbruksverket. Tillstånd att föra stambokregister och utfärda hästpass ska nämligen bara ges till organisationer som särskilt fastslår ickediskriminering av uppfödare, konstaterar han.

– Man får alltså inte ta ut förhöjda avgifter från personer bara för att de inte är medlemmar i en viss avelsorganisation eller förening.

Ärendet har nu bollats vidare till länsstyrelsen, som sedan många år har ett pågående tillsynsärende på stiftelsen. Jordbruksverkets anmodan och nya klagomål till länsstyrelsen föranleder nu en ny djupdykning i styrelsens agerande.

– Jag kommer att titta på ärendet efter sommaren. Och eftersom stiftelsens tillgångar finns i Arab blir det också aktuellt att granska bolaget, säger länsassessor Eva Johansson, som handlägger tillsynen av stiftelsen.

Länsveterinär Eva Stensfelt Thuresson handlägger den offentliga kontrollen av hästpassutfärdande organisationer.

Redan 2007 rekommenderade hon Jordbruksverket att Arabs registratur- och passverksamhet skulle överföras till en annan rasförening.

– Det begicks många felaktigheter och det blev fel i passen, konstaterar hon.

Jordbruksverkets åtgärd blev ett ettårigt tillstånd. Tidsbegränsningen togs sedan bort. Efter årets inkomna klagomål är tillståndet nu åter hotat.

– Vi måste utreda igen om registraturen verkligen sköts på rätt sätt, säger Eva Stensfelt Thuresson.

Så tog Mattsson makten i Arab

2004 valdes Håkan Mattsson, själv uppfödare av arabhästar, till ordförande i **Svensk arabhästförening**.

Efter sitt tillträde föreslogs och accepterade han en plats i en ny styrelse för **Stiftelsen svensk arabhästregistratur**. Stiftelsen bildades 1995 för att förhindra arabhästföreningens inflytande över registraturverksamheten, som bedrivs i det sedan dess stiftelseägda bolaget **Arabhästregistratur AB**. Stiftelseförordnandet gäller på livstid om inte ledamoten själv väljer att hoppa av eller avsätts av allmän domstol.

Stiftelsens nya styrelse underkändes av Bolagsverket, men röstades fram på nytt med Mattsson som ordförande. Som ordförande i stiftelsen röstade Mattsson med hjälp av en ledamot snabbt fram sig själv som ordförande även i bolagsstyrelsen.

Mattsson anklagades för att ha tillskansat sig makten genom kuppertade manövrar där beslut fattats av icke beslutsföra styrelser. Turena har prövats i flera rättsliga instanser. Men ordförandeposterna är alljämt hans.